

trjena, je vzplamtela z vso močjo. Ljudje so se dvignili ter odgovorili z drugim delom krščanskega pozdrava: »V resnici je vstal!« Množica se je nato razlila po ulicah Moskve

ter radostno vzklikala zmagoslavno izpoved vere: »Kristus je vstal!« in od vseh strani je prihajal potrjujoči odgovor: »V resnici je vstal!«

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

V štiriindvajseti pomladi legla v grob. Od Device Marije v Pušavi smo prejeli: V petek, dne 27. aprila, smo na pušavskem pokopališču položili v prerani grob Jožico Lamprehtovo, p. d. Trnjekovo na Kumenju. V štiriindvajseti pomladi ji je nelzproсна jetika uničila mlado življenje. Iskala je dvakrat zdravja na Goiniku na Gorenjskem, toda zaman. Vdano je prenašala vse trpljenje grozne bolezni, čeprav je vedela, da ne bo več ozdravela. Na zadnji poti so jo spremljale njene tovarišice. — Jožica, Tvoj prerani grob pokriva prvo pomladansko cvetje, ki so ti ga prinesli kot zadnji pozdrav Tvoji sorodniki in znanci. Ugasnilo so za vedno Tvoje, vedno se smehljajoče oči. Tvoja duša pa je pohitela k Njemu, h kateremu si tako želela v dolgih mesecih bolezni, kjer boš pri Kraljici majnika praznovala letošnji maj. Spavaj sladko, srečna duša! Tvoje domače pa naj tolaži Bog!

Dobra posestnica in naša dolgoletna naročnica umrla. Pri Sv. Marjeti ob Pesnici je bila ob veliki udeležbi pokopana 73 letna posestnica železnikar Alojzija. V svojem zglednem življenju je vzgojila pet že preskrbljenih otrok. V njeno hišo že zahaja »Slov. gospodar« dolga leta. Na sedmimi so zbrali pogrebci 100 din za novo bogoslovje. Blagi rajni svetila večna luč — preostali naše sožalje.

Bog je poklical k sebi blago učiteljico. Iz Jarenine v Slov. goricah poročajo: Po dolgoletnem hiranju se je preselila v nebeško družbo učiteljica gospa Franja Conč. Ves čas svoje učiteljske službe je poučevala v Jarenini nižji šolski razred, takrat še 60—80 učencev, saj je učiteljica-mati najboljša voditeljica posebno prvega razreda, ker je že od doma vajena spoznavati čutnost otroka, ga pravilno voditi in potpeti z njim. Pa je ta odlična učiteljica po 28 letih učiteljske službe zdravstveno oslabela, morala pred zdravniško komisijo in v bolezenski pokoj. Svoje zdravje, svoje moči je žrtvovala vzgoji in pouku šolske mladine in svojih otrok. Slednji čas tudi ni mogla več govoriti, samo besedo »Marija« je še po daljših presledkih izgovarjala in nato — spravižena z Bogom — mirno v Gospodu zaspala. Ljubi Bog ji daj večni mir in pokoj!

Dober sosed umrl v visoki starosti. Iz Starešincev poročajo: Zapustil nas je dober sosed Fe-konja Janez, posestnik v Stavenskem vrhu. Dočakal je lepo starost 84 let. Rajni je bil po materi brat g. kanonika J. Kaučiča. Bil je pravi katoliški značaj, skrben gospodar, dober mož svoje žene in blag oče svojim že preskrbljenim otrokom. Pretrpeti je moral vse mogoče človeške preizkušnje, katere je vsakokrat, vdan v božjo voljo, prenašal, zato je bila tudi

mirna in srečna njegova smrt. Dne 17. aprila je množica ljudstva spremljala rajnikove telesne ostanke na šentpetersko pokopališče. Tam smo ga položili zraven njegove žene, kjer naj oba mirno počivata do veselega vstajenja. V spominu hočemo ohraniti njegovo zgledno življenje! Žalujči rodbini naše sožalje!

Velika dobrotnica revežev umrla pri Sv. Rupertu v Slov. goricah. Letošnja silno huda zima je tudi pri nas povzročila marsikatero prezgodnjo smrt, četudi priletnih, pa bi še bili gotovo kako leto ostali pri nas. Ločiti se je morala dobra stara mati Terezija Zmavc od svojih dragih. Bila je teta g. župnika Jurija Zmavca, tukajšnjega rojaka in župnika na Remšniku. Vse njeno dolgo življenje — dočakala je 82 let — jo je dičila prelepa, a dandanes že bolj redka čednost, da je bila velika dobrotnica revežev. Vsakega je prav rada obdarovala, kolikor je mogla. Zato je bilo med sicer številnimi udeleženci pogreba mnogo tistih, ki so jo prišli spremljati na zadnji poti kot svojo nekdanjo veliko dobrotnico. V imenu vseh revežev in siromakov, ki so bili kdaj deležni darov iz njene predobre roke, kličejo dobri mamici v slovo: Ljuba naša mamica! Bog Vam stotero povrni vse mile darove, s katerimi ste lajšali in slajšali našo bedo! Bog z Vami!

Nenadna smrt ugledne in priljubljene trgovke. Prejani teden se je po Beltincih in okolici z bliskovito naglico raznesla vest, da je v mari-borski porodnišnici kmalu po hudi operaciji umrla gospa Minka Osterc, žena uglednega trgovca. Pokojnica je bila blagega srca, zato je njena smrt potrla ne samo domače, temveč mnogo ljudi, posebno študirajočo mladino, katerim je vedno in povsod rada pomagala z besedo in dejanjem. Njenega pogreba se je 17. aprila udeležilo mnogo ljudi, ki so jo s solzami v očeh spremljali v prerani grob beltinskega pokopališča. Naj počiva v miru, a užaloščenim preostali naše sožalje!

Potomec grofov Banfyjev, ki so zgradili turniško cerkev, umrl. V visoki starosti 85 let je po kratki in mučni bolezni v Turnišču mirno v Gospodu zaspal posestnik Franc Banfy. Pokojni je bil 40 let nepretrgoma v občinski službi kot poljski čuvaj in obenem zaprisežen cenilec na polju in travnikih povzročene škode. Ves ta čas je bil tudi urejevalec sejmšča. Ko so prvi-krat urejali kataster za našo občino, je ves čas prisostvoval razmejitveni komisiji in je o vsem vedel povedati marsikako veselo in zanimivo zgodbo. Po pokojnikovi trditvi in ustnem izročilu je bil potomec nekdanjih grofov Banfyjev, ki so zgradili našo staro cerkev. Pokojnik je bil

Kratke tedenske novice

Jugoslovanski oddelak na madžarskem velesejmu v Budimpešti je bil slovesno odprt dne 25. aprila. Slovesnosti je prisostvoval madžarski regent Horthy, člani madžarske vlade z grofom Telekyjem na čelu ter jugoslovanski trgovinski minister dr. Andres. Zgoraj omenjenega dne je sprejel regent Horthy našega ministra v avdience in mu je izročil najvišje madžarsko odlikovanje.

Dva dni je trajalo v minulem tednu v Parizu osmo in doslej najvažnejše zasedanje zavezniškega vrhovnega vojnega sveta, katerega so se udeležili prvič poljski in norveški zastopniki.

V francoskih vladnih krogih prevladuje mnenje, da bo izvedla Nemčija v kratkem oborožen napad proti Švedski, ker je odbila ta vse nemške zahteve, da bi dovolila pošiljati čez svojo ozemlje odrezani nemški vojski na Norveškem ojačenja.

Bivši angleški mornariški minister Duff Cooper je rekel na slavnostni pojedini družbe sv. Jurija v Londonu 24. aprila: »Vojna z vsemi posrskimi dogodki je pokazala, da je treba smatrati kot sovražnika celokupni nemški narod. Ta narod je bil tisti, ki je sam prostovoljno postavil sebi Hitlerja na čelo in on je tudi po 25 letih spravil svet v novo vojno.«

Angleškemu parlamentu predloženi in sprejeti državni proračun znaša 533 milijard dinarjev in je doslej v zgodovini največji, ki je bil predložen s strani kake vlade kakemu parlamentu.

Pogoj Anglije za trgovino s sovjetsko Rusijo je jamstvo, da Rusija ne bo zvišala svojega izvoza v Nemčijo.

Norveška Narodna banka je spravila svoje zlato na varno. Norveška vlada je sklenila, da smatra tudi angleški in francoski denar za zakonito plačilno sredstvo, enako kot norveška krona.

V od Nemcev zasedenem ozemlju na Norveškem je postavljen državni komisar, ki je podrejen neposredno kanclerju Hitlerju. Dekret o ustanovitvi komisariata ugotavlja, da je Nemčija v vojnem stanju z Norveško.

Po italijanskih vesteh je norveški kralj Haakon na severnem Norveškem, prestolonaslednik pa v nekem mestecu blizu švedske meje.

Po svetovni vojni je pošiljala Norveška v letih najhujše stiske za stradajočo Nemčijo hrano. Norvežani so sprejemali nemške žene in otroke na počitnice in okrevanje.

Norveški kralj Haakon je zavrnil da ne bo sprejela Norveška nobenih pogojev za mir, dokler bo le en nemški vojak na norveških tleh.

Angleško veleposlaništvo v Washingtonu je objavilo uradno izjavo, da bodo storile angleške oblasti vse, da olajšajo posledice pomorske zapore za Zedinjene države.

Ameriško vojaško poveljstvo je izdalo izjavo, da lahko odpremi pristanišče v Njujorku za primer mobilizacije dva milijona vojakov. To izjavo smatrajo kot tih opomin Amerike, ki bi takoj priskočile na pomoč zaveznikom v potrebi.

Letos poteka 150 let, odkar je umrl Amerikane Benjamin Franklin, iznajditelj strelavoda, ki je bil po prvotnem poklicu tiskar.

Vladarji so prepovedali uporabo premoga. V milijon letih se je pod zemeljsko skorjo napravil iz rastlin premog. Ni pa bil v vseh časih tako cenjen, kakor dandanes. V fevdalni Evropi so imeli premog za kurivo brez vrednosti. Angleški kralj Edvard I. je 1306 celo prepovedal kuriti z njim v Londonu peči, »ker je proti interesu zdravja«. Kraljica Elizabeta je za časa zasedanja parlamenta prav tako prepovedala kuriti s premogom v bližnjih hišah, da bi premogov smrad ne motil plemenitih lordov in njih gospa. — Tudi francoski kralj Edvard IV. ni bil prijatelj premoga. Tedanji učenci so celo dokazovali, kako strupeno gorivo je to. Vse do 19. stoletja je bil premog preziran, ko se je pa začela razvijati

Mogočni Jurij

Povest iz domačih hribov

Možje pa so govorili le o vsakdanjih rečeh in še besede niso rekli zaradi pridige kaj. Ko je prišel pozneje Blaž, dolgoletni Končnikov hlapec, domov, ga je Tilka poklicala na stran in ga je vprašala, kaj so gospod pridigali in če so v pridigi prijeli njenega moža. Stari Blaž je odločno odkimal in rekel, da so gospod pač tako na splošno govorili o pohujšljivih zakotnih plesih in da so se pri tem res na moč vneli; če so pri tem na koga merili, potem bi to moglo biti le, da so imeli v mislih Leše. Leše, vasica pod Homom, so bile namreč na slabem glasu, češ da hodi mladina tja plesat in ponočevat, ker je tam skoro vsako nedeljo in vsak praznik priložnost za to. Da bi bili gospod na Končnika merili, to ni mogoče, je zatrjeval Blaž.

Tudi sicer ni bilo v Šentanelu čuti, da bi bil kdo župnikovo pridigo obračal na Končnika. Šele ko je Jurij sam pred ljudmi pravil, kako je on pridigo razumel, in ko je sam jel brodit, so se našli taki, ki so mu eni iz hudobije, drugi zato, da bi imeli svoje norce, pritrjevali, češ da je jasno in gotovo: župnik ni nikogar drugega imel v mislih kakor prav Jurija Končnika. Nekaj zahrbtnoštev je njegov ponos še podžgalo, da je bil ves iz

sebe. Tilka ga je zaman opominjala, v torek je šel v mesto in na sodnijo. Tri tedne pozneje je bila razprava in, kakor je bilo pričakovati, je Jurij popolnoma pogorel. Več ko deset prič je bilo povabljenih, vse so pričale za župnika, za Jurija nobena. Juriju tudi advokat Hudnik, ki so ga ljudje imenovali »hudir«, ni mogel pomagati, čeprav je napel vse sile, da bi bil župnika potlačil. Sodnik je tožbo zavrnil in obsodil Končnika na plačilo vseh stroškov.

Ko je župnik tožniku še enkrat rekel, da mu še v sanjah ni prišlo na misel, da bi v pridigi meril na njega, da, niti vedel ni, da so pri Končniku sploh kdaj rajali, je Jurij zabrusil gospodu v obraz, da se laže. Župnik bi ga bil zaradi tega lahko tožil; pa ga ni, le to mu je rekel:

»Gospod Končnik, prevzetnost je že angele in ljudi spravila v pogubo. Napuh in sramota nista daleč vsak sebe.«

Končnik je prebledel, da je bil kakor zid, v notranjosti pa mu je vse vrelo od jeze.

Res, sramota ga je kmalu doletela. Šentanelci so bili že popreje vsi pokonci, da jim gre Jurij in jim dušnega pastirja vlačil pred sodišče; zdaj so mu vsi privoščili, da je pogorel in so se mu zasmehljivo režali v obraz. Po vsej dolini so ga imeli na jeziku. Ponosnega moža je to tako potrla, da je že jel praviti, da bi svojo gostilno

Botrice in botri!

Vabimo vas, da za svoje birmance že sedaj kupite primerne spominke. Najbolj nerodno je na dan birme se prerivati in na hitro kupovati. Oglejte si našo bogato izbiro molitvenikov, rožnih vencev, venčkov in drugih spominskih predmetov! Najugodnejše boste kupili te predmete v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila: Maribor: Koroška cesta 5, Aleksandrova cesta 6 in Trg kralja Petra 6 ter v Ptuj: Slovenski trg 7.

strog in vesten uslužbenec, zato jo je toliko časa vršil. Naj mu bo lahka zemlja!

V najboljši dobi ga doletela smrt. Po daljši in mučni bolezni je umrl v starosti 34 let daleč poznani Motain Jožef, p. d. Dečarjev Pepi v smartnem na Pohorju. Pogreb je bil 23. aprila dopoldne. Kako je bil imenovan pri-ljubljen, je dovolj pokazal pogreb, katerega se je udeležilo mnogo njegovih prijateljev, znancev in sorodnikov. Bil je veren fant. Pri grobu se je od njega poslovil z ganljivimi besedami posestnik Repolusk Henrik. Rajnemu ostani ohranjen časten spomin — materi, bratom in sestram pa naše sožalje!

Dobra žena in krščanska mati umrla v visoki starosti. Dne 23. aprila je pri Sv. Križu pri Rogaški Slatini na posledici pljučnice umrla Plevčak Roza, užitarica iz Ločendola. Stara je bila 80 let. Bila je vedno dobra žena in

krščanska mati. Vedno, tudi ob delavnikih je rada iskala utehe v cerkvi. Zapušča štiri preskrbljene otroke. Legla je v grob ravno na dan 13. obletnice smrti svojega moža, ki je podlegel steklini. Naj počiva v miru!

Svarilo vojaške oblasti pred vohuni

Generalni štab dravske divizijske oblasti svari pred sovražnimi vohuni vse državljane in zabičava posebno rodoljubnim Slovincem v sedanjih resnih ter nevarnih časih, naj bodo pazljivi na špijone ter agente, katerih je povsod dovolj. Višje vojaško opozorilo se glasi:

»Eno izmed glavnih stremiljenj sovražne obveščevalne službe je, da z vsemi sredstvi zanesne zmešnjavo med ljudstvo in omaje zupanje v državno upravo, in poleg tega še, da zbira podatke o naši vojski in narodni obrambi.

Dolžnost vseh Jugoslovanov — moških in ženskih, majhnih in velikih — je, da vse, kar okrog sebe vidijo ali zvedo in kar bi zanimalo državno obrambo in varnost države, nemudoma sporočijo — najbolje osebno — najbližji vojaški oblasti. Vsa poročila o gornjem sprejemajo: Generalštab štaba dravske divi-

zijske oblasti v Ljubljani, Metelkova ulica, in komande mesta po vseh garnizijah.

Naprošajo se vsi rodoljubni ljudje te države, naj posvetijo vso pozornost tujim osebam, med katerimi so po navadi tuji agenti in vohuni. Večkrat imajo tudi na videz brez-pomembni podatki ogromno važnost. Vedno moramo imeti pred očmi, da je potrebno, da tudi na ta način storimo svojo dolžnost do kralja in domovine. Bodite v tem smislu vestni, ker boste s tem koristili državni skupnosti in samim sebi.

JUGOSLAVIJA JE NAM SLOVENCEM BISTVENA PODLAGA NAŠEGA NARODNEGA ŽIVLJENJA.

Dr. Jože Jeraj v knjigi »Slovenci in Jugoslavija«, ki se dobi za 2 din v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila.

Predsednik Združenih ameriških držav Roosevelt (desno) v razgovoru z ameriškim zun. ministr. Hullom

General Gaisan, vrhovni poveljnik švicarske zvezne vojske, nadzoru-je obmejne straže

General Abe, japonski poslanik v Nankingu pri Japoncem prijazen in od vseh nepriznani kitajski vladi

Otroka z danskega ozemlja Grönlandije, katero bo sedaj verjetno zasedla Kanada

prodal in se kam drugam preselil. Kmalu pa je to misel opustil, ker si je rekel, da bi ljudje menili, češ iz strahu je zbežal.

Dva dni ni z nikomer spregovoril, tudi z ženo ne, čepel je po ves dan pri svoji pisalni mizi in je strmel predse. Šele ko mu je Tilka pripeljala otroka: Tončka, ki je spolnil tri leta, in dveletno Ančko, se je možu obraz razjasnil. Božal je mala dva, ki ju je imel čez vse rad, in ju vzel v naročje. Potem je mignil ženi, naj ju spet vzame s seboj, in se je spet vdal svojim mrkim mislim. Tretji večer pa, ko sta se spravljal z ženo spat, je iznenada spregovoril.

»Ti, haha,« se je po sili zasmel, »jaz mu bom že pokazal, kdo je kateremu kos, temu strahopetcu.«

»Koga pa misliš, Jurij?« ga je žena plaho vprašala.

»Koga neki, če ne tega Kranjca? Strahopetno se je izmazal, gladko je vse utajil. Fej ga bodi!«

Ko mu žena ni na to nič odgovorila, je vzkipeł:

»Ti mi ne verjameš. Rajši verjameš onemu petelinu. Ti z mojimi sovražniki držiš.«

»Še na misel mi ne pride, da bi s kom držala,« se je zdaj tudi žena razvnela. »Mene ne briga, kaj imate vi moški med sabo. Opravite sami svoje prepire!«

»Ali tako? Tebi je vseeno, če tvojega moža po ceklji vlačijo.«

»Sam si si skuhal, kar si si. Mene nisi hotel poslušati. Kaj ti naj zdaj pomagam?«

»Ni mi treba pomagati. Sam si bom pomagal... Poslušaj, kaj ti pravim! Cerkev v Šentanelu je bila in je zame ni več. Ne bom šel več v njo. Svoj živi dan ne pre-stopim več praga v šentanelsko cerkev.«

»Za božjo voljo, ne govori vendar takih reči!«

»Jaz ne govorim kar tako. Če kaj rečem, potem to drži.«

»Kam pa boš ob nedeljah potem hodil k maši? Na Bistrico dol je dve uri.«

»Kdo pa pravi, da pojdem na Bistrico? Bistriški fajmošter je tudi Kranjec in si je z našim dober. Ta dva bi imela svoje norce z mano.«

»V Toplo gor pa je še dalje in poti so slabe.«

»He — v Toplo da bi letal? Da bi se mi ljudje smejali, ha? Tak norec nisem.«

»Kam pa potem hočeš ob nedeljah k opravi?«

»Če me v cerkvi osirajo, nisem več dolžen v cerkev hoditi. Fajmošter naj ve, da me je iz cerkve pregnal!«

»Pa vendar ne boš Bogu kljuboval, če ti je kaj navzkriž prišlo?«

»Bogu ne kljubujem. Fajmošter ni naš Bog.«

»Ampak zapoved je božja, da moraš nedelje posve-čevati.«

industrija železa, je postal poleg nafte nepogrešljiva surovina naše zemlje.

Najmlajši invalid iz svetovne vojne. Dva in dvaset let po svetovni vojni je praznoval pred dnevi najmlajši invalid te vojne svoj 25. rojstni dan. Po tragičnem naključju je izgubil mladi Madžar Laszlo Robota obe nogi. Takoj po izbruhu vojne so morali več madžarskih vasi izprazniti. Rusi so prestopili meje na Karpatih, ljudje so bežali pred sovražnim ognjem v zale-dje. Med begunci je bila tudi kmetica Robota s svojim dveletnim sinčkom. Ko je šla čez cesto, je priletela granata in jo ubila. Detetu je izstrelek odbil obe nogi. Sosedji so vzeli težko ranjenega dečka s seboj in zdravniki so se potrudili,

Dopisi

Dravska dolina

Sv. Križ nad Dravogradom. Dne 3. maja imamo celodnevno češčenje. Slovesnosti se bodo vršile kot po navadi. Tudi v nedeljo, 5. maja, bo sveto opravilo.

Slovenska Krajina

Sobota. Knjižnica Delavske zbornice bo od dne 1. maja naprej poslovala le ob nedeljah od 9 do 11 dopoldne ter bo od tega časa znašala izposojevalnina 1 din za vsako knjigo. — Delo za spomenik prekmurkim književnikom je zopet stopilo v ospredje ter znašajo dosedanj prispevki okrog 10.000 din. Ker bo spomenik v kratkem dogotovljen, bo tudi njegovo odkritje v bližnji bodočnosti.

Beltinci. Kakor vsako leto, se je tudi letos pri nas 24. aprila vršil plemenski sejem Zveze selekcijskih društev za svetloisasto govedo v Rakičanu. Prignanih je bilo 57 komadov rodovniških bikov in nekaj rodovniških telic. Prodanih je bilo 31 rodovniških bikov, in sicer za rodovniške organizacije 5 bikov z banovinsko podporo za 22.000 din — povprečna cena teh je bila 4400 din —, 11 bikov za občine z banovinsko podporo za ceno 35.400 din, 5 bikov s podporo okrajnih kmetijskih odborov za 12.650 din,

za mesto in okraj Ljubljana 10 bikov brez podpore za 35.800 din. Kmetovalci-živinorejci, ki so člani te organizacije in so svojo živino tako vzgojili, da je odgovarjala za plemenski material, so bili s prodajo povsem zadovoljni in se jim je trud, ki so ga posvetili vzgoji bikcev, dobro plačal, ker če bi živino redili še nad eno leto in jo potem prodali mesarju, ne bi dobili toliko kot so prejeli sedaj.

Grad. Dolgoletna vroča želja faranov se je vendarle uresničila. Našo faro je dobil v upravo novi župnik, dosednji provizor g. Ivan Kolenc, ki si je doslej mnogo prizadeval za njeno ureditev in vsestranski napredek. Inštaliran je bil v nedeljo, 28. aprila. Inštalacijske obrede je opravil župnikov brat g. prof. Franjo Kolenc. Našemu g. župniku želimo pri novo podeljeni župniji obilo božjega blagoslova, da bo lahko svoje ovčice vodil v čim večjo čast božjo in zveščanje duš!

Pertoča. Pred dnevi je bila na tehničnem oddelku banske uprave druga licitacija za preložitve banovinske ceste Pertoča—Hodoš v znesku 272.000 din. Gradbeni dela je izlicitalo podjetje Ivan Svetina iz Ljubljane. Veseli nas, da se bo končno ta cesta uredila.

Filovec. Prejšnji torek je na južni strani nenadoma začel goreti mlad gozd križevačke imovne občine. Ker je pihal močan jug, se je požar

CROATIA BATERIJE

žepne anodne-ogrevače, izdeluje samo domača tvornica

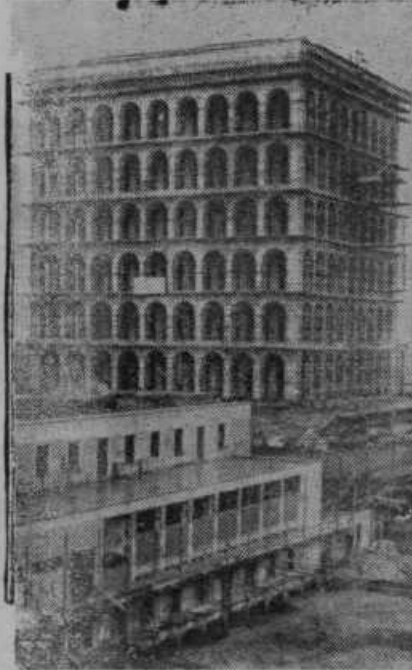
JOSIP PASPA

ZAGREB, NOTURAŠKA 69

z bliskovito naglico širil proti severu. Ker je začelo goreti ponoči, požara dolgo niso opazili in je uničil preko 60 orlov mladega gozda. Gašenje je radi velikega obsega bilo zelo težko, vendar se je ljudem ob ugodnem terenu isto posrečilo. Škoda je ogromna.

Haloze

Sv. Andraž v Halozah. V nedeljo, 21. aprila, se je po rani službi božji vršil v društvenih prostorih shod JRZ. Kot govornik je nastopil bivši narodni poslanec g. Marko Kranjc. G. govornik nam je povedal veliko novega iz zunanje in notranje politike ter o dobrih in prijateljskih odnosih, ki jih ima naša država s tujimi državami. Posebno pa so nas zanimala besede, ki jih je navezal na bližajočo se samoupravo Slovenije, katero vsi tako težko pričakujemo. Dosegli pa

Italija se pripravlja na svetovno razstavo leta 1942. Delo je že v polnem teku. V tem nebotičniku bodo razstavni prostori

Angleško vojaštvo v Franciji v prostem času obiskuje Francozije in se v pomenku z njimi uči njihovega jezika

V nemških tovarnah za strelivo uporabljajo tudi ženske delavke, ki montirajo na granate vžigalnike. Je to zelo nevarno delo

V nemško armado so uvedli ženske sanitetke kot pomožne čete. Slika nam predstavlja tri sanitetke pri vezbanju

da so nesrečnemu bitju ohranili življenje. Deček je dobil rento, naučil se je krojaštva. — Regent Horthy mu je rento spet obnovil ter jo bo najmlajši invalid svetovne vojne dobival do kraja življenja.

Razdelitev današnje Kitajske. Z vzpostavitvijo nove kitajske vlade pod predsedstvom izdajalca Vangčingveja in pokroviteljstvom Japoncev, se je Kitajska razkosala na dva neenaka dela. Pod vladjo Cangkaj-šeka, ki stoji v Cungkingu, je še 6.029.000 kv. km zemlje in 250 milijonov prebivalcev. K temu je treba dodati še Tibet, ki meri 905.000 kv. km in ima 800.000 ljudi. Vlada kitajskega Kuusinena Vangčingveja ima pod seboj 1.336.000 kv. km zemlje in blizu 180 milijonov prebival-

»To tudi bom zmeraj. Saj lahko tudi doma molim. Z Bogom bom že uredil, mi ni treba ne fajmoštra ne cerkve pri tem.«

»Za božjo voljo, Jurij! Govoriš, kakor kak brezverec. Pomisli tudi, kaj bodo naši ljudje rekli!«

»Zaradi mene naj govorijo, kar hočejo! — Meni je še celo prav, da ljudje vidijo, kako me je fajmošter iz cerkve pregnal.«

»Sam si boš v lastno skledo pljunil. Če ti v cerkev ne boš več hodil, tudi k nam v gostilno ne bodo ljudje več prihajali.«

»Kdor noče v mojo gostilno, naj pa se je izogne! Meni nikogar ni treba.«

»Če boš kazal tako mrz do gospoda, bo kmalu vsa fara proti tebi. Gospoda imajo ljudje radi.«

»Ti se ga držiš kakor cek, povsodi ga braniš. Toda zdaj ostanem pri svojem — tudi tebi navkljub.«

»Je le tvoja škoda. Meni je vseeno.«

»Da, da, tebi je vseeno, tebi sploh ni mar za moža,« je rohnol v vedno hujši jezi; »le pojdi k fajmoštru in povej mu, da ti je žal, ker si me vzela!«

»Jurij, če tako začneš, te je res hudo poslušati,« mu je žena užaljeno odvrnila.

Tedaj je vzkipeł:

»Pa pojdi, če me ne moreš poslušati, le kar pojdi! Vsa vrata so ti odprta. Zaradi mene lahko takoj greš.«

Tilka se je začela bridko jokati. Čez nekaj časa je dejala trmasto:

»Ti me iz hiše goniš. Ko bi otrok ne bilo...«

»Zaradi otrok si ne delaj skrbi,« ji je zabrusil; »za otroke bom skrbel jaz. — Jaz sem oče.«

Žena je glasno zaihtela in zbežala iz sobe, mož pa je z vojaškimi koraki meril sobo gor in dol. Sonce sreče v Končnikovem domu pa je zakril temen oblak.

Drugo jutro je obhajalo Tilko bridko kesanje, da se včeraj ni premagala in da je možu tako nepremišljeno ugovarjala. Zaradi tega je bila danes ves dan okoli njega, obdala ga je z vso ljubeznijo in bila z njim prijazna, kakor da se ni nič zgodilo. To je Juriju delo dobro in zvečer je nenadoma odnehal s svojim mrčanjem in je spregovoril na pol hude in na pol dobre volje:

»Torej si si premislila? Boš le ostala pri meni?«

»Moj Bog, kam pa naj grem?« je zaihtela. »Saj na vsem svetu nimam človeka, ki bi ga rajši imela.«

»Potem je spet vse po starem. To veš, da te imam tudi jaz rad. Zdaj je vse dobro. Le tega ne poizkušaj, da bi me hotela pod komando dobiti!«

»Za božjo voljo, Jurij, to mi še v sanjah ni prišlo na misel. Gospodar v hiši si ti.«

Podala sta si roko in se poljubila.

Tako je bil pri Končniku torej zopet mir. Prav srečna pa Tilka ni bila več. Končnik je namreč ostal pri

jo bomo, če bomo stali ob strani naših pametnih voditeljev in bomo tudi s tem največ koristili naši lepi in močni Jugoslaviji. — Jesenska setev je letošnja zimo slabo prezimila. Žito je zelo slabo in ni upati na dober pridelek. Prav tako kakor zima nam sedaj nagaja spomladna suša, da ne moremo posaditi kornice in krompirja.

Slovenske gorice

Sv. Jakob v Slov. goricah. Namesto venca na grob blagopokojnega Platels Ivana sta darovali družini Viher-Cinauer 100 din za revne učence tukajšnje šole. Šolsko upraviteljstvo se imenovanim dobrotnikom najlepše zahvaljuje!

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukaj se vrši v nedeljo, 5. maja, pri pozni službi božji slovesna blagoslovitev nove zastave tukajšnje fantovske Marijine družbe. Blagoslovitev bo opravil g. kanonik dr. Zagar iz Maribora. V primeru lepega vremena bo blagoslovitev in pridiga na prostem, nar kar bo v cerkvi slovesna služba božja. K tej proslavi se vabijo vse Marijine družbe iz sosednjih župnij. Nova zastava je krasno delo čč. šolskih sester v Mariboru. Sodeluje domača godba.

Sv. Trojica v Slov. goricah. (Sedemdeset let Alojzije Ploj.) V torek, 30. aprila, je obhajala v Oseku pri Sv. Trojici domačinka mati Plojeva svojo 70. letnico. Slovenska mati, ki nosi sedem križev, naj Ti Bog da še mnogo srečnih dni v miru in zadovoljstvu! Naj še malo počivata Tvoji žuljavi roki — ker dosti sta sejali in skrbeli od ranega jutra do pozne noči in še ponoči sta bili sklenjeni v vroči molitvi za blagor Tvojih osmih otrok! Naj še malo počivata pri topli domači peči Tvoji utrujeni nogi, ker sta dosti hodili po s kamenjem posutih njivah in še na praznik nista poznali počitka, saj sta hiteli ure daleč k sveti maši in prinášali vsako nedeljo šopek rož majski Krajci! 24 let po moževi smrti si sama gospodarila in vzgojila osem otrok, ki Ti jih je Bog ohranil vse žive in zdrave, da pogumno gledaš zdaj nazaj na svoje življenje in si srečna med svojimi otroki in med otroki svojih otrok, ki se vsi ozirajo s častjo in ljubeznijo ter hvalečnim srcem k Tebi. Res, na sam materinski dan so se zbrali vsi ob Tebi. Te pospremili k službi božji in Te potem obdarovali, ne z bogastvom, ker tega se ne bi niti veselila, marveč z malenkostmi, ki so Ti pa dokazovale, kako vsi skrbijo zate. Ta Ti je prinesla mehke čevlje, ona topli jopič, pa pisano ruto in novo črno obleko, da si bila kakor prava nevesta, ko si objemala s svojimi pogledi svoje ljube. Ti pa so iz polnega srca molili, da Te Bog varuje in ohrani še mnogo, mnogo let!

Dravsko polje

Hoče. Dekliški krožek priredi v nedeljo, dne 5. maja, ob 15 in ob 19.30 v Slomšekovem domu materinsko proslavo s peštrnim sporedom. Ker je čisti dobiček namenjen v dobrodelne namene, vsi iskreno vabljeni! Bog živi!

Sv. Miklavž na Dravskem polju. Dne 27. aprila se je poročila gdnca Florjančič Tilika, hčerka že pokojnega velezaslužnega gospodarskega in kulturnega delavca, dolgoletnega župana Jakoba Florjančiča, z uglednim g. Ivanom Sušec, upra-

viteljem Attemsovega veleposestva v Slov. Bistrici. Želimo jima srečo in obilo božjega blagoslova v novem stanu! — Na gostiji se zbrali gostje za Prosvetni dom pri Sv. Miklavžu na Dr. Polju 60.50 din. Bog plačaj! Posnemajte!

Ptujska gora. Z nastopajočo pomladjo je naša lepa Ptujska gora zaživela spet novo življenje. Dan na dan, posebno ob nedeljah in praznikih, obiskujejo v večjih in manjših skupinah romarji in izletniki Ptujsko goro, da se priporočajo gorski Materi in naučijo lepote božje narave, ki tudi nudi krasen razgled s tega »grča milosti«. Dne 4. in 5. maja je pomladanski veliki romarski shod. V soboto, 4. maja, bo ob 10. začetna sv. maša za prve romarje. Popoldne prihajajo zaobljubljene procesije in ostali. Ob 19.30 bo pozdravni govor in slovesna večernica, nakar ostane Najsvetejše izpostavljeno eno uro v čaščenje. Med tem se bo spovedovalo. Ob 21 bo rimska procesija z Najsvetejšim. — V nedeljo se začne svete maše ob 4 in se vrste vse do poldneva. Pri šesti sv. maši skupno sv. obhajilo romarjev, nato druge romarske maše. Ob 14 bo šmarnična pobožnost in sklepne večernice. Častilci gorske Matere, pridite radi kot otroci k svoji Materi, da jo bomo skupno prosili za mogočno varstvo v dnevnih stiske. Kakor nekda, tako je tudi danes njena prošnja pri Bogu mogočna in njena milost neizmerna, da nas zagrne pod svoj plašč in varuje pred dušnimi in telesnimi sovražniki.

Saleška dolina

St. Janž pri Velenju. Pred približno dve sto leti so se naši predniki v stiski zaobljubili, da poročajo vsako leto na blinasto soboto k Mariji v Novo štifta. Kakor nekda, je tudi danes v teh viharjih časih potrebno, da se udeležimo roma-

nja v obilnem številu. Poročajmo na ta lepi kraj, ki si ga je izbrala Marija sama in se izročimo v varstvo Krajci milru! Vabljeni tudi iz sosednjih župnij!

Savinjska dolina

Šmartno ob Paki. V celjski »Novi dobi« dne 12. aprila je nam dobro znani dopisnik zopet javno razglasil, koliko soli ima v glavi. Njegovo laž in obrekovanje bo imel priliko temeljito dokazati, seveda, ako mu bo to uspelo, kar pa močno dvomimo. Zadruga, oziroma podjetja, ki jih dopisnik imenuje v svojem dopisu, prav lepo napredujejo in so pokazale pod sedanjim »vodstvom« prav lepe uspehe in ne primanjkuje, kot omenja dopisnik. Ta podjetja pa so bila pasivna in so samo živovarila, ko so jih imeli v rokah ljudje dopisnikovega kova. Kar se tiče glede obrekovanja radi dobave občinske hiše, pa pripominjam samo sledeče: Kr. banska uprava v Ljubljani je dobavo občinske hiše povsem potrdila in je takrat vloženo pritožbo od gotove strani zavrnila. Nadalje dopisnika močno skrbi, kdo je dejanski občinski tajnik. Sicer to že vsi vedo in tudi vrabci na strehah že čivkajo, dopisnik »Nove dobe« pa tega še ne ve. Da pa ne bo ste, g. dopisnik, v tako hudih skrbeh — bojim se, da ne bi zaradi tega spali vse noči — evo Vam odgovor: občinski tajnik občine Šmartno ob Paki je — kdo? — sem jaz!

Posavje

Sevnica ob Savi. Sevnški igralci bodo igrali krasno Timmermansovo igro »Župnik iz cvetočega vinograda« v soboto ob 20 in v nedeljo ob 15 v Slomšekovi dvorani. Igra je vsaj tako lepa kot »Reka«, če ne še lepša. Pridite!

Regulacijska dela na Dravi pri Ptujju od početka do danes

Po večletnih naporih je končno prišlo do regulacije Drave v bližini Ptujja. Velika dela, ki bodo ukrotila reko in prinesla mnogo koristi našemu kmetu.

Začela se je boljša bodočnost

Pred dobrim mesecem so se pričela na več mestih regulacijska dela na Dravi, in to posebno v bližini Ptujja, kjer so bila najbolj potrebna. S tem se je končno začelo reševati življenjsko vprašanje predelov na Dravi, bodisi nad ali pod Ptujem. Pa tudi prebivalci teh predelov si bodo pri tem nujnem reševanju vprašanja regulacije Drave gotovo globoko oddahnili, ker bo po izvršenih delih obvarovanih več sto oralov najboljše plodne zemlje. Kratko rečeno, se je z regulacijo Drave v predelih okoli Ptujja začela boljša bodočnost našega kmeta in prebivalcev sploh,

ki na teh predelih živijo, delajo in se borijo z mogočno reko, kateri pa nikoli niso mogli priti do živega.

Borba za regulacijo Drave

Borba za regulacijo Drave ob Ptujju je že zelo stara. Če omenimo, da so bile leta 1882. takšne poplave, da so bile vse vasi niže Ptujja v največji nevarnosti, potem lahko razumemo, da je vprašanje regulacije bilo že takrat zelo aktualno. V letih 1882. do 1889. je Drava opustošila v teh krajih 282 oralov plodne zemlje. V letih 1896. do 1899. pa so morali v Novi vasi pri Sv. Marku niže Ptujja podreti devet hiš, ker bi jih drugače odnesla voda. Leta 1892. so morali delati več mesecev, da rešijo pred nesrečo vas Zabovci, ki ji je pretil pogin v vodi. Še prej, leta 1889., pa

svojem in ni šel v cerkev ne ob delavnikih ne ob nedeljah — tedne in mesece že tako. V sobi, kjer sta spala, je visela na steni velika lepa Marijina podoba z zlatim okvirom, ki jo je bil kupil, ko se je ženil. Pred to podobo je vsak dan kratko pomolil, ob nedeljah in praznikih pa je opravil pred njo daljšo molitev; trdovratno pa se je ognil cerkve.

Za Tilko je bilo to hudo — še tem bolj, ker si ni več upala možu kaj reči. Večkrat ga je proseče pogledala, in če se je napravil, kakor da njenega pogleda in njene tihe prošnje ne vidi, je žalostno odšla. Jurij pa je prav dobro videl, kako hudo je Tilki in koliko zaradi njega trpi. Včasih ga je obšlo usmiljenje do uboge žene, ki jo je iz vsega srca ljubil. Toda njegov ponos je bil mogočnejši od ljubezni. Slej ko prej je ostal pri svojem.

II.

Za deževno jesenjo in dolgo, hudo zimo je prišla spet pomlad. Hribi in doline so ozelenele, vsepovsodi se je zbudilo novo življenje in tudi ljudem so se obrazi zjasnili in razvedrili.

Bilo je na belo nedeljo po večernicah, ko se je zibal z naglim korakom malo nenavaden možak po poti skozi Šentanel. Bil je po mestno oblečen, na levi roki je nosil površnik, desnica pa se mu je igrala s črno paličico. Bil je gibčne in krepke postave, imel je dolgo, svetlo brado,

iz modrih oči se mu je hudomušno bliskalo, na dnu pogleda pa se mu je smehljala mehka dobrota. Mogel je biti okoli štiridesetih let. Obraza bi bil kar lepega, ko bi se mu nos ne bil tako modrikasto svetil. Pa prav zaradi tega žarečega nosa je bil možakarjev videz še bolj dobrodušen. Mož, ki so ga ljudje imenovali »dohtar Bogpomaj«, se je pisal doktor Silan in je bil okrajni zdravnik. V njegovem okrožju so bile občine Brezje, Šentanel, Bistrica in Topla, stanoval pa je v Brezju. Priimek »dohtar Bogpomaj« se ga je prijel zaradi tega, ker je znal bolnikom tako na dušo pihati, da jih je že z govorjenjem pol ozdravil. Če je prišel h kakemu hudo bolnemu, je imel navado reči: »Bog pomaj! Bog bo pomagal in jaz tudi. Le korajžo!« Zelo radi so imeli doktorja Silana tudi zaradi tega, ker ni bil nikoli slabe volje, vedno je bil vever in veselega obraza, za vsakega je imel besedo in vsakemu je znal na smeh kaj reči. Poznal je v svojem okraju staro in mlado, da, še za živali je vedel in jim voščil besedo.

Danes je bil dohtar še posebno židane volje. Na levo in na desno je pozdravljaj, semkaj in tjakaj je mahal s svojo paličko.

Skozi zaprto okence je gledala belolasa stara ženica. Naglo je zdravnik pristopil in kliknil:

»Glej jo, Mojca je spet pokonci!«

(Dalje sledi)

cev. Od tega odpade na severno Kitajsko, ki jo upravlja posebni komite, 408.000 kv. km s 77 milijoni ljudi in na Notranjo Mongolijo 483.000 kv. km s 4 milijoni duš. Kakor vidimo, je tudi trenutno razkosana Kitajska po svojih posameznih delih za evropske pojme izredno močna oblast, ki bi imela, če bi se prebudila v našem smislu, dalekosežno besedo na vzhodu Azije.

Vodne kaplice povzročile požar. Pri Prerovu na Moravskem je v skednju kmeta Božeka nastal požar, ki je v kratkem času uničil vso stavbo z vso zalogo slame in poljskim orodjem v njej. Božek je imel v skednju tudi nekaj živega apna. Skozi luknjo v strehi je kapljala voda na apno in povzročila požar.